

■ Affichebeeld van *Zijden stad*.■ In *Danse, danse, danse tant que tu peux* doorbrak Lise Duclaux de doorgaande stadsbeweging. Ze danste zeven dagen lang in een klein winkeltje in de Sint-Katelijnestraat. (Foto's RV / ABRHECM)

KUNSTENFESTIVALDESARTS ONTWIKKELT VERHAAL MET DE STAD

Brussel, stad van nylon en zijde

KUNST TE KIJK OP STRAAT

Die doorgaande stadsbeweging even onderbreken, dat doet het project *Danse, danse, danse tant que tu peux* van Lise Duclaux. Ze danste zeven dagen lang in een klein winkeltje in de Sint-Katelijnestraat. 'Comptoir du nylon', stond er ooit in mooie letters boven. En nylon is natuurlijk geen zijde, het is rekbaar voor wie het past. Sommige voorbijgangers lopen de brede vitrine zomaar langs, anderen blijven minutenlang staan kijken. Geen hoog artistieke choreografie krijgen ze te zien, maar heel spontane improvisatie. Duclaux danst zich op *poppy* deuntjes in het zweet met telkens één gastdanser.

Het project charmeert, maar er zit ook meer achter. Winkeltjes in het centrum staan leeg omdat men nu naar grote winkelcentra aan de rand van de stad trekt. Laermans beschrijft die *malls* als "een geësceneerde schijnwereld van eindeloze overvloed en gedurige vernieuwing". Ze zijn er enkel voor beschaafde burgers, want meer verdachte sujetten worden er discreet geweerd. Bij Duclaux daarentegen kan iedereen door de vitrine kijken, haar simpele dansproduct kost niks. En dat geeft ook spontaan contact. "Ça change pas beaucoup, je trouve", knipoogt een oud dametje ons toe. Ze is Duclaux blijkbaar elke dag komen volgen.

Dat is waar kunst op straat goed in is: andere perspectieven bieden op de dagelijkse route van mensen. Zeker als je ingrijpt op symbolische plekken. Zo stoot je binnenkort in het Park van Brussel op een beeldende installatie van Simon Siegmann. Ze ziet er van twee kanten

totaal anders uit: van de ene kant is het een brede traptribune, van de andere kant een lage scène. Daarop zullen de andere performers van dit *Agora*-project vijf avonden lang iets doen met dans, literatuur en muziek.

Voor Siegmann is dat niet enkel een artistiek verhaal: "We richten in het Park een soort kunstinstituut op, pal tussen parlement en paleis. Dat is geen politiek, maar vooral iets heel menselijks. We nodigen mensen uit om letterlijk van standpunt te wisselen, zelf hun kijk

tegenover de scène te bepalen. Want wie op de tribune gaat zitten, zit er met zijn rug naartoe. Een beetje zoals de nar van de koning wanneer die zijn rede houdt. Dat is onze utopische agora: een plek in de stad waar je leven niet van hogerhand bepaald wordt."

Zijden stad speelt tot 28 mei in de KVS, Arduinkaai, Brussel, 02/210.11.00. *Agora*, van 20 tot 25 mei in het Park van Brussel. *Danse, danse, danse tant que tu peux* is afgelopen. Info en tickets: 070/222.199 en www.kunstenfestival.be